

Župnijski list župnij Gornja in Spodnja Sv. Kungota,
19.7.2026, leto XXXIII, št. 14

16. NEDELJA MED LETOM

beseda o Besedi

V preteklem tednu smo dvakrat ali celo trikrat slišali priliko o sejalcu, ki nam prinaša tolažbo sicer v drugačni situaciji, ki pa je gotovo podobna tej iz današnje prilike. Gospod je začel svoje delo z velikim navdušenjem. Lahko se je opazilo, da so bolniki ozdraveli, vsi so z veseljem poslušali besede: 'Božje kraljestvo se je približalo'. Zdelo se je, da bo takoj prišlo do spremembe sveta in uveljavitve Božjega kraljestva in da se bo žalost Božjega ljudstva končno spremenila v veselje. Pričakovali so namreč Božjega poslanca, ki bo prevzel v svoje roke krmilo zgodovine. Sicer so videli, da so bolniki ozdraveli, hudi duhovi bili izgnani in da se oznanja evangelij, pa vendar je svet ostal takšen kot je bil. Nič se ni spremenilo. Rimska nadvlada je ostala. Kljub tem znamenjem ter kljub lepim besedam

je vsakodnevno življenje ostalo težko. Tako je navdušenje počasi ugašalo in kot vemo iz šestega poglavja Janezovega evangelija so celo učenci začeli zapuščati Pridigarja, ki je pridigal, ni pa po njihovo spremenil sveta. Kaj je torej to sporočilo? Kaj nam torej prinaša ta Božji prerok, so se končno začeli vsi spraševati. Gospod govori o sejalcu, ki seje na njivi sveta. Seme naj bi bila njegova Beseda, kakor tudi tista ozdravljenja. Torej nekaj tako majhnega v primerjavi z zgodovinsko in politično resničnostjo. Kakor je seme zanemarljivo majhno, tako tudi Beseda. Kljub temu pa je v semenu navzoča prihodnost, saj seme vsebuje v sebi kruh in življenje v prihodnosti. Seme je skoraj zanemarljivo majhno, pa kljub temu predstavlja prihodnost v sedanjosti, je obljuba, ki je navzoča že sedaj. To nam daje razumeti, da moramo biti pogumni, četudi se zdi, da Božja Beseda, Božje kraljestvo, nimata

kakšne zgodovinsko politične veljave. Jezus je na Cvetno nedeljo v nekem smislu povzel svoj nauk o semenu – besedi z besedami: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umrje ostane samo, če pa pade v zemljo in umrje, obrodi veliko sadu. Toda zdi se, da je skozi vso zgodovino Cerkve, sicer v različnih oblikah vedno vprašanje, ki nas vznemirja: kaj storiti? Zdi se, da nas ljudje ne potrebujejo, zdi se, da je vse to, kar počnemo zaman. Vendar iz Božje Besede vemo, da samo to seme vedno znova spreminja zemljo ter odpira v resnično življenje.» Ob tem razmišljanju bi se rad dotaknil tudi problema pomanjkanja duhovnih poklicev v zahodnem svetu ter velikega števila duhovnih poklicev na Šrilanki in v nekaterih deželah južne Afrike. Tam so številni poklici, tako številni, da ne morejo zgraditi zadostnih semenišč za vse mladeniče, ki bi radi postali duhovniki. Vendar pa je tudi tukaj med veselje pomešana neka grenkoba, saj vsaj del fantov pride v semenišče z namenom, da bi napredovali na socialni lestvici. Ko pridejo do duhovništva, postanejo kot neke vrste plemenski poglavarji, dobijo seveda privilegije in imajo drugačno življenje od prejšnjega. Torej sta ljuljka in pšenica skupaj pri tem povečanju števila poklicev v teh deželah. Škofje morajo biti zelo pozorni pri razločevanju in se ne

morejo preprosto pripustiti zadovoljstvu, da bodo imeli v prihodnosti številne duhovnike. Prepoznati morajo resnične poklice. Kljub vsemu pa je v teh deželah neko navdušenje za vero, saj so v takem obdobju zgodovine, ko so se tradicionalna verstva pokazala za nezadostna. Drugačno pa je stanje v zahodnem svetu, ki je utrujen od svoje kulture. To je svet, ki je prišel do točke, ko ne čuti več jasno potrebe po Bogu, še manj po Kristusu, saj se zdi, da lahko človek ustvari sebe samega. V tem ozračju racionalizma, ki se je zaprl vase in ki ima samo model znanosti za edini model spoznanja, je vse ostalo zanj subjektivno. Tako je tudi krščansko življenje postalo subjektivna izbira, torej nekaj samovoljnega in ne več kot pot življenja. Zaradi tega postane vera težka in če je težko verovati je še toliko težje ponuditi svoje življenje Gospodu kot njegov služabnik. **Vendar pa človek tretjega tisočletja, kakor seveda v vsakem obdobju, potrebuje Boga in ga išče, čeprav se morda tega včasih niti ne zaveda. Zato je naloga kristjanov, še posebej pa duhovnikov prepoznati to globoko hrepenenje človeškega srca ter ponuditi vsem z sredstvi, primernimi zahtevam časa, nespremenljivo in zato vedno živo Besedo večnega življenja, ki je Kristus, Upanje sveta.**

papež Benedikt XVI.

Sv. Krištof, mučenec

Svetega Krištofa Cerkev časti kot mučenca. Njegovo ime Hristoforos v našem jeziku pomeni Kristonosec. Oseba današnjega svetnika, ki mu vemo samo ime, in njegova mučeniška smrt (verjetno okoli leta 250 za časa cesarja Decija) sta zgodovinski. Že zgodaj so ga začeli častiti tako na Vzhodu kot na Zahodu. Ko se je njegovo češčenje v dobi prvih epidemij kuge v 13. stoletju silno razraslo, je ob tem skromnem zgodovinskem jedru nastalo veliko legendarnih okraskov. Po teh virih naj bi bil Krištof doma iz kanaanske dežele, iz severnega predela Palestine. Starši so bili pogani in tak je bil tudi sin, ki mu legende dajejo ime Reprob, po naše Zavrženec. Po telesu je bil velikan in v svojem ponosu je sklenil, da bo služil samo najvišjemu gospodu. Zmenil se je z mogočnim kraljem in bil pri njem v službi dotlej, ko je videl, da se kralj boji hudiča. Pustil je kralja in šel služiti hudiču. Nekoč sta Krištof in hudič šla skozi gozd ter prišla do križa. Hudič se je začel tresti od strahu in velikan je spoznal, da je Križani močnejši kot hudič, zato je sklenil, da mu bo služil z vsem srcem. Dal se je krstiti in pri krstu je dobil ime Krištof. V dvanajstem stoletju pa je nastala legenda, da se je Krištof po naročilu pobožnega puščavnika nastanil ob deroči reki in čez njo na

splavu prevažal in na ramah prenašal potnike. Nekoč ga je klicalo neko dete, naj ga prenese. Velikan ga je vzel na ramena in dete je postajalo vedno težje. Kot da bi nosil ves svet! »Še več kot ves svet nosiš, Krištof,« se je oglasilo dete. »Nosiš tistega, ki je ustvaril nebo in zemljo. Jaz sem Jezus Kristus. Zasadi svojo palico v zemljo in ozelenela bo. Po tem boš spoznal, da si res nosil mene.« Povod za to legendo je njegovo ime Krištof Kristonosec. To legendo prikazujejo svetnikove upodobitve. Legenda je dala tudi pobudo, da so si sv. Krištofa izbrali za svojega zavetnika čolnarji in splavarji, nosači in vozniki pa tudi romarji in drugi popotniki. V novejšem času je postal zavetnik avtomobilistov in v marsikaterem avtomobilu najdemo pritrjeno plaketo z njegovo podobo. **Na Krištofovo nedeljo, tisto, ki je najbližja godu sv. Krištofa, je pri nas od leta 1987 darovanje za vozila, namenjeno misijonarjem. Pobudo za to je dala organizacija MIVA, akcija pa poteka pri nas pod geslom »Za vsak srečno prevožen kilometer en stotin«.**

Naša oznanila

☞ **V nedeljo, 5.7.2026 je bila v Slovenskih Konjicah nova maša edinega novomašnika naše mariborske nadškofije, Konjičana, g. Timoteja F. Vivoda.** V Šentilju in Košakah ga dobro poznajo, saj je bil

tam dve leti ob vikendih na pastoralni praksi, v obeh kungoških župnijah pa ga bomo prav tako kmalu tudi sami spoznali. Ob tem bo, s 1.8.2026 v Župniji Št. Ilj v Slov. g. in v vseh njenih soupravah: župnijah Maribor- Košaki, Gornja in Spodnja Sv. Kungota nastopil službo kaplana. Po nadškofovem navodilu in želji bo do nadaljnjega prebival v Šentilju. Svoje nove službe se že zelo veseli. Tudi mi se veselimo našega novomašnika in kaplana, zato radi molimo zanj in za nove duhovne poklice ter za svetost duhovnikov!

☞ Za nami je Henrikova nedelja. Hvala vsem, ki ste ji kakorkoli pomagali sooblikovati!

☞ **Pred nami je Krištofova nedelja, ko bo po sv. maši blagoslov vozil in voznikov.** S svojimi darovi boste lahko podprli tudi delo naših misijonarjev! Vabljeni in Bog povrni!

☞ Huda neurja, poplave, zemeljski plazovi in toča so v Halozah ter na širšem ptujskem območju pred nekaj dnevi številnim družinam povzročili veliko škodo. Svoj dar lahko nakažete s priloženo položnico (na polici s tiskom) oz. na:

TRR: SI65 0417 3000 1196 398

namen: Donacija – pomoč

prizadetim v neurju

sklic: SI00 00292 030

BOG POVRNI!

Sv. maše pred nami

16. NEDELJA MED LETOM, 19.7.,

Arsenij Veliki, puščavnik;

Sp. Kungota ob 7.30h:

+ Julijana Mezgec (30.dan)

Zg. Kungota ob 9h:

+ Marija Marhold

PETEK, 24.7.,

Krištof, mučenec;

Zg. Kungota ob 17h:

+ starša Sonja in Silvo Dreisiebner

in + babica Micika

17. NEDELJA MED LETOM, 26.7.,

Joahim in Ana,

starša Device Marije;

Zg. Kungota ob 07.30h:

+ Marjan Holer

Sp. Kungota ob 9h:

+ Viktor Bajec (30. dan)

Izdajatelj

Župnija Gornja Sv. Kungota

Zgornja Kungota 1, 2201 Zgornja Kungota

davčna št.: 13609203

matična št.: 1431994000

TRR: SI56 0451 5000 3312 573

Župnija Spodnja Sv. Kungota

Gradiška 102, 2111 Pesnica

davčna št.: 68260334

matična št.: 1431943000

TRR: SI56 0451 5000 3312 476

Igor Ignacij Novak, župnik in dekan,

Slovenska ul.26, 2212 Šentilj

tel.: 041 868 298

e-posta: zupnija.sentilj@gmail.com